לא: לא היו כופתין פרק רביעי תמיד

מסורת הש"ס

עין משפט
נר מצוה

ב א מיי' פ"ו מהלכות מעשה הקרבנות הלכה יג:
ג מיי' שם הלכה יב:
יא ד מיי' שם הלכה יג:
יב ה מיי' שם הלכה יד:
יג ו מיי' שם הלכה טו:
יד ז מיי' שם הלכה טז:
טו ח מיי' פ"ו מהלכות תמידין ומוספין הלכה ד:
יח ט מיי' שם פ"ג הלכה י:
יט י מיי' פ"ה מהלכות פסולי המוקדשין הלכה יב:
יש כ מיי' שם פ"ב הלכה טז:
כ ל מיי' שם פ"ג הלכה טז:
כא מ מיי' שם הלכה יב:

שיטה מקובצת

ג) אצבעותיו ובית שחיטתו: ב) נמי בחוטא דהקרבה תיבת בהוצא נמחק: ג) תנן התם עשרה כך גריס ר"ש: ד) ב' במערב הכבש אחד תיבת של נמחק: ה) נתנן עליו לחם: ו) או דוחב תיבת ניעבדו נמחק: ז) קרן צפונית מערבית כו' תיבות מוספות צפונית נמחק: ח) בהיכל מניחין על שולחן של משה: ט) את הבשר ומחמתו ומטהר לסרוח הס"ד:

פי' הרא"ש

הקרקע מלאני מלעשות ונעקר ממין נקב בין רגלי הלעיות. עד שמגיע לישתי צלעות. פוחן שנשחט עם הגרגרת: ב' צלעות. לטוקות מלמעלה פוחן הנשחטים עם העוקר: והיא היתה גדולה. לפי שהשדרה עמהם: בא לו לעוקר. הוא סוף השדרה הסמוך לצלעי: נעל את הדגל השמאלית. הנשחר לנמי כשהשמאל היתה מלויה לו: וחרשומו. פיו: והעדר נתן עליה. לכסות את הדם: בשמאלו. משום דהולכת לחברים למזבח היה עובדה דלא מעכב לכך אין לריכה ימין ולכך ג' ימין. ושמאל ידיו ושמאל כשמאל: ובית שנדרה לאחרון. מקום הסמוך לעזרה הוא לכך הזהיר בלשון מעלה ומקום שהתך על פס יד: בעזר. קערה קף תרגומו מיקה. וברעים ע"ג. דמיקה והקרב והכריעה יהיה ממים ומקריב אחריהם: מחצי כבש ולמטה. לפי שאין לריכה לקרות ק"ש ולהתפלל. ג"כ מהמיקה מן המזבח כדי שהפלגה למזבח מהיכן מניחין לחיכה ד"א דלריכין פיוש. ושל לשמגיע בפרק השליל (דף נ:) מהלני תמיד שחולקה ממולחו של כבש ולמטה ובכל מוקמי מעורב לפי שבשבת (נפ) יש מוקף ושל עיקר מוקף היום היו מקדרין המוקף ממערב כלפי שביעי ובתמיד ומולחים. כדכתיב על כל קרבנך תקריב מלח: לקרוא את שמע. ולהתפלל לפה קודם הקטרה שיהא קרוב רוח נוחה: גמ' משום בזיון קדשים. שכן דרך בעלי חיים לנקור כשמקריבין: א"ב דכפתי בשיראי או בהוצא דדהבא. כתוב על זה משום בזיון קדשים ניכל משום שוקי נדוקי וכיוצא בהיא: תנן התם. במס' שקלים (פ"ו מ"ד) ותנא דתמיד נעל משום דכפתי בהוצא ניכל משום בזיון קדשים פריך דלעיל שלמטת של זהב. ס) תי"י מתניתין דשקלים שמדיחין הקרבים הם למתניתן שמדיחין הקרבים בלשכת המדיחין היינו שכתוב: נותנין האברים. של קרבן יחיד לכל תמידין ומוספין שהקרבים טהורים בלשכת מקצון מחוץ מיד המנחה ומוליכין מחוץ לכבש ומניחין מחוץ מחלי ככש ומלמה מכל קרבן יחיד שעשים שכתן מחלי מן הקרבים על הסולחן עד שמעלין זה מן: ועל של בשר בלי שרת. מחוץ ל"ג כלים שמוליאי מלכלת הכלים: על של בשר נותנין לחם הפנים. כמיקמן כשהיו מחוץ לחוץ מחוץ מן מ"ם היו נותנין מחוץ על הסולחן עד מחלי עד שיסדרו מחוץ על הסולחן ביהל"ל ומ"ד לחמיין דיחם שבת לחר לחמיין מסדרין מחוץ על הסולחן עד שמגיע זמן פירודין. בפרק שני נחם (דף נט.) דרש לם מקרא. וכיון שסולקו משולחן של זהב לא יוכיחנו לחם לשולחן של כסף: מפני שמריחיה ומחתם את הבשר ומתקפל". ומיהו שלמי פרק הלל לא היו מקריבים כשר קודש משלם ומתני לא מקריבין משעשה נסים כשר קודש משלם ומתני לא מקריבין משעשה נסים כלומר מתוקה לא מקריבין. כנגד היום. מחקום שיאיר היום: עשרה דברים. משום דלריכי למיזם קנאה לה נס זה: הכל

חשק שלמה על פי' הרא"ש ס) כ"כ ערוך"ל ותלוי מחניתין דשקלים בשאר הקרבים ושם לתמיהין הכא מחניתין הקרבים בלשכת

הדפסה ברזולוצית מסך - להדפסה איכותית הדפס ישירות מן התכנה

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com

הראשון בראש וברגל ביצד הראש בימינו. שהרגל קודם לכל המנחים לכתיב (ויקרא ס) ונתח אותה לנתחיה את ראשו ואת פדרו ויולכן הרגל בימינו: וחוטמו בנגד זרועו. מוטב הכתפה פונה נגד זרועו ולא קרניו מן מלמעותיו. גב הרגל על גב פיסת ידו ופיסת פונה למעלה: והפדר נתון עליה. לכסות מקום שחיטה וזהו כעוד של מעלה: רגל של ימין בשמאלו ובית שדרו לחוץ. מקום שמשם הופשט העור היה כלפי חוץ והכי שפיר למעבד כדי שלא יהלה התוך ומפרש מימוח (דף סה:) מ"ט קליקא לרגל נהדי ריעא לאיכא למ"ד התם דרך ניתוחו היה קרב הרגל והרגל וכ' ידים ושני דפנות המזבח והגרגר והעוקר והרגל ואיכא למ"ד דרך עילוי דשומנא היה קרב פי' דרכן שהמנחים שמיים זה מזה הס קרניים הרגל והרגל ושני דפנות המזבח והגרה ושני ידים והעוקר והרגל ופן למ"ד דרך עילוי ופן למ"ד דרך נתוחו אין זה סדר שהרגל קרב עם הרגל שהרי מימוח שני ידים קודמין ומפרש התם מאי טעמא רגל קליק נהדי ריעא הרגל פירשתי שהוא קודם וגזירת הכתוב היא ומה טעם רגל עמו משום דריעא נפיש מיא עלמות קלקא רגל נהדיה שהוא טוב כשר והכי שפיר למעלה שהתם בהקטרה עלמות ובשר ואין כאן אבר כ"כ כשר עמו כרגל: השני בב' ידים. אלא מנא לוול מתר מיבעי ליה לכדתניא לכתוב ג' לכתוב את הדגל המנחים שהמנחים גדול גדולים זה מזה הס קודמים הילכך ג' ידים קודמים שהן גדולות מהעוקר והרגל: של ימין בימינו ושל שמאל בשמאלו. דרך חזיונות מוליכין לוותן למזבח ודיא שהיא על כל אחד ואחד לוותן: הג' בעוקר והרגל השמאלי השוקר בימינו והאליה מדולדלת בין אצבעותיו. היא דוקא בעוקר והולכת בין האצבעות ונא מלמעה ככשר דוקא בעוקר מלמעה ככשר ולא בשאר אברים: וג' ככשר עמו כרגל. מלמעה דוקא בעוקר ונא ככשר ולא בשאר אברים בהזה ובגרה. ומלומר כתוב בימיו שהוא מסוג יותר והגרה בשמאלו ולעולמים בין מלמעותיו והלי לנא פיכא לנא שהיא לוותן עמו הרגל ולא פיכא לנא מלעותיו מוותין בין מלמעותיו ג"כ הוי מיא עורה לוותן אבל גמי דפנות לא פיכא לך כלום והיה יכול ליעשׂ דפנות על פס יד לכך פיכא מיא עורה לוותן: החמישי בב' דפנות של ימין כו'. ומיא עוין לוותן: השישי בקרבים הנתונין בבזך. כף מתרגם חן ולפי שאין מחוברין יחד לריך ליתנן בכלי וכרעים על גביהם מלמעלה: השביעי בפלח. שלאחר הקטרת אברי תמיד מקטירין מנחתו דהיינו קלא (ג:): חביתי ב"ג. דאמר מימוח (דף נ.) עולה ומנחה אם מנחה ולפילו מביאין: הכי ביין. נסכים רציעית היין כל אלו קרבים עם האברים לאין מקריבין עולה בלא מנחה ונסכים ומביאים אף על פי שקריבין בעזר כהן גדול הוחל ומן הפסוק הם קודמין לנסכי תמיד (לריך לנו שאר האברים): הלכו ונתנום מחצי כבש ולמטה. שלאחר הקטרת הקטרת מחרין ומוליכין לוותן מחלי כבש ולמעלה שלאחר הקטרת הקטרת מוליכין לוותן למזבח ואם היו מקריבים למזבח לא מלאה הולכה הילכך לריך להעמין מלמעלה כדי שתהא הולכה ממנו ולמטה שלאחר כך לכשיזדרו ויוליכו לו הס לו מחריב מלמעלה ומוליכו